

Каб адказаць на гэтае пытанне, варта разгледзець два асноўныя моманты: **што такое сужэнства і што такое жалоба?**

Касцёл вучыць, што сужэнства – гэта саюз, праз які мужчына і жанчына ўстанаўліваюць паміж сабой супольнасць усяго жыцця (параўн. ККП 1055). “Заклучыць такі саюз могуць мужчына і жанчына, ахрышчаныя, якія маюць права ўзяць шлюб, дабравольным чынам выражаюць сваю згоду” (ККК 1625) і не звязаны папярэднім сужэнскім саюзам (параўн. ККП 1085.1). Саюз спыняецца са смерцю аднаго з сужэнцаў.
†

Што датычыць жалобы, мы адрозніваем дзве яе формы: жалоба як эмацыянальны стан і жалоба як звычай. Пачуццёвая жалоба – гэта эмацыянальны стан, які з’яўляецца натуральнай рэакцыяй чалавека на смерць блізкай асобы. Для яе характэрны смутак, адмаўленне і нежаданне насіць каляровую вопратку і ўдзельнічаць у забавах. Працягласць гэтай жалобы можа быць большая або меншая, у залежнасці ад асобы і адносін з чалавекам, які адышоў у вечнасць. Пачуццёвая жалоба з’яўляецца парывам сэрца і з яго паходзіць.

Жалоба як звычай акрэслівае дэталі жалобнага перыяду – працягласць (15 месяцаў пасля смерці жонкі ці мужа, год – пасля смерці бацькоў, 6 месяцаў – пасля смерці бабулі ці дзядулі і г. д.), пэўныя забароны і загады (чорныя хусткі, вопратка, стужкі; забарона рабіць макіяж, удзельнічаць у вяселлях, забавах). Жалоба як звычай не рэгулюецца Правам і не ўтварае перашкоды для заключэння новага сужэнскага саюзу.